

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. К., 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ

при участието на секретаря АТАНАСКА Д. ДЖАГЪЛОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ Административно
наказателно дело № 20225510200517 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалвано е наказателно постановление №43-0000089/ 23.03.2022г. на
директора на РД „АА“-Стара Загора, с което на основание чл.53 от ЗАНН и
чл.178а,ал.4,т.1,пр.1 от ЗДвП, на „Б.“ЕООД гр.К. е наложена имуществена
санкция в размер на 1000 лева. В жалбата се излагат съображения за
незаконосъобразност на същото, тъй като според процесуалния представител
на въззивника били допуснати процесуални нарушения в хода на процедурата
по изготвянето му. В с.з. същият(адвокат А. С.) не се явява, но в писмено
становище сочи подробни аргументи в подкрепа на тази своя позиция.

Въззиваемата страна в с.з. не изпраща представител.

Директорът на РД „АА“-Стара Загора е приел за установена следната
фактическа обстановка:

„В Областен отдел „Автомобилна администрация“ гр.Стара Загора, кв.
„Индустиален“, п.к.166, лицето по чл.16 от Наредба №Н-32 на МТИТС,
„Б.“ЕООД с ЕИК ****, притежаващ Разрешение №602, валидно до
19.10.2022г. за извършване на периодични прегледи за проверка на
техническата изправност на ППС, като не е изпълнил задължението си да
уведоми в 7/седем/ дневен срок писмено изпълнителния директор на

Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, чрез ръководителя на съответното регионално звено на ИАА за настъпилата промяна, касаеща издаденото свидетелство от проверка към проверка №4402-1162/21 от 08.09.2021г. за стенд за измерване спирачните сили е въведен в експлоатация на 08.09.2021г., а Заявление с рег.№ 43-03-30-1711 от 23.09.2021г. е подадено след изтичане на седемдневния срок.

АНО приел, че в случая не е приложима нормата на чл.28 от ЗАНН и квалифицирал деянието като нарушение на чл.24,ал.1 от Наредба Н-32/16.12.2011г. на МТИТС.

Актосъставителят И. в с.з. поддържа съставения от него АУАН.

В писмено становище процесуалният представител на въззивника-адвокат А. С. излага изчерпателни аргументи в подкрепа на становището си, че били допуснати съществени процесуални нарушения в хода на процедурата по изготвянето на АУАН и обжалваното наказателно постановление, а именно:

- 1.В АУАН и НП не били посочени подробно при какви конкретни обстоятелства е извършено нарушението.
- 2.Съобразно разпоредбата на чл.24,ал.1 от Наредба №Н-32 на МТИТС седемдневният срок за писменото уведомяване на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, чрез ръководителя на съответното регионално звено на ИАА, за настъпилата промяна, касаеща издаденото свидетелство от проверка към проверка №4402-1162/21 от 08.09.2021г. за стенд за измерване спирачните сили, започвал да тече от извършване на промяната или от узнаването ѝ, като било неясно от кога в конкретния случай е започнал да тече срока и не били посочени обстоятелства за това в НП, нито са били ангажирани доказателства за това дали представител на наказаното лице е присъствал при извършената проверка на стенда, кога точно е извършена тя и кога точно жалбоподателя е узнал за промяната на обстоятелствата, за да е било налице задължение за него да уведомява Изпълнителния директор на ИА „Автомобилна администрация“, чрез ръководителя на съответното регионално звено.
3. Не е било налице нарушение от страна на жалбоподателя, тъй като той вече бил изпълнил вмененото му от закона задължение, поради което наложената административна санкция се явявала незаконосъобразна.

4. Били налице предпоставки конкретното деяние да се квалифицира като маловажно такова- по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като в сравнение с обичайните случаи на нарушения от същия вид, конкретното деяние се явявало с по-ниска степен на обществена опасност.

В подкрепа на този извод процесуалният представител на нарушителя посочва, че:

- по делото не са били ангажирани доказателства от АНО, че: дружеството-жалбоподател е наказвано друг път за подобно нарушение или за каквото и да е друго нарушение на Наредба №Н-32 от 16.12.2011г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства,

- по делото липсвали и данни посочената разпоредба(чл.28 от ЗАНН) вече да е прилагала по отношение на жалбоподателя и същия да е предупреждаван, че при повторно извършване на същото по вид административно нарушение ще му бъде наложено административно наказание,

- заявлението за новите обстоятелства било подадено с минимално закъснение от осем дни и липсвали доказателства това да е довело до някакви вредни последици, като дружеството е заявило новото обстоятелство, като е подало съответното заявление доброволно, макар и със закъснение, но преди органите на ИА„АА“ да са установили извършеното нарушение и съставили АУАН, т. е. нарушението е отстранено от самото дружество.

От събраните и проверени по делото доказателства се установява по категоричен начин, че жалбоподателят „Б.“ ЕООД е осъществил нарушението по чл.24,ал.1 от Наредба №Н-32/ 16.12.2011г.

Дружеството-жалбоподател е лице по чл.16 от Наредба №Н-32/16.12.2011 г., тъй като притежава разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС, представляващо Разрешение с №602/ 19.10.2017г. Следователно „Б.“ЕООД е годен субект на административното нарушение.

От обективна страна се доказва настъпилата промяна в обстоятелство, удостоверено с документ по чл.18,ал.1,т.10 от Наредба №Н-32/ 16.12.2011г. Съгласно последната разпоредба обстоятелство, което лицата по чл.16 от Наредбата следва да удостоверят с нарочен документ са: списък на уредите,

съоръженията и средствата за измерване, съдържащ данни за наименованието, марката, модела, типа и фабричния им номер, придружен с копие на паспортите ЕС декларация за съответствие за газоанализатора и декларация за съответствие с одобрен тип за стендовете за проверка на спирачните сили и димомерите, като газоанализатора, димомера и стенда за проверка на спирачните сили са със софтуери, вписани в регистъра по чл.15,ал.1, както и свидетелства за проверки по реда на чл.9,ал.6. Това обстоятелство се удостоверява със сертификат, издаден от орган по сертификация на системи за управление, акредитиран от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ или от чуждестранен орган за акредитация, който е страна по Многостранното споразумение за взаимно признаване на Европейската организация за акредитация за област сертификация на системи за управление. Свидетелството за проверка на спирачните сили в процесния контролно-технически пункт е издадено на 08.09.2021г. Това свидетелство удостоверява, че стенда за измерване на спирачни сили е въведен в експлоатация на същата дата. Свидетелството за проверка е прието като писмено доказателство по делото. Фактът на издаването му представлява промяна на обстоятелство, удостоверено с документ по чл.18,ал.1,т.10 от Наредба №Н-32/ 16.12.2011г. С осъществяването на този факт в обективната действителност са настъпили всички обстоятелства, включени в хипотезата на нормата по чл.24,ал.1 от Наредба №Н-32/16.12.2011 г. и от този момент за жалбоподателя е възникнало съответното правно задължение. Съдържанието на последното е било да уведоми писмено изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ чрез ръководителя на регионалната дирекция със седалище в гр.С.З. за настъпилата промяна, като приложи документите, които я удостоверяват- в случая това е екземпляр от издаденото свидетелство. Сроктът за изпълнението на това задължение е седемдневен. Задължението на жалбоподателя е било да предприеме определено активно поведение.

От наличието на тези факти се установява, че същия е изпълнил уведомителното си задължение по чл.24,ал.1 от Наредба №Н-32/16.12.2011г. след изтичането на предвидения за това 7-дневен срок, като самия той признава това в депозираната до съда жалба.

Съдът намира също и че вмененото на дружеството-въззивник деяние не следва да се квалифицира като маловажно такова по смисъла на чл.28 от

ЗАНН по следните съображения:

Забавеното изпълнение и бездействието до изтичането на законоустановения срок от 7 дни представлява изпълнителното деяние на нарушението, което е осъществено чрез бездействие. Нарушението е формално и от обективна страна е довършено с факта на осъществяване на изпълнителното му деяние, без необходимост от последващ вредоносен резултат. С наказателното постановление е ангажирана обективната отговорност на юридическо лице, поради което въпроса за вината не подлежи на изследване в процеса.

Фактът на подаване на уведомлението само на осем дни след изтичане на законоустановения срок не променя извода за съставомерност на деянието, тъй като същото е формално.

При доказано извършване на административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя, правилен е изводът на административно-наказващия орган, че извършеното деяние не представлява маловажен случай. За да бъде то такова трябва да разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Тази преценка се прави с оглед липсата или незначителността на вредни последици или на други обстоятелства, които винаги представляват конкретни факти от обективната действителност и поради това тяхното съществуване следва да бъде установено по делото, както и по какъв начин тяхното проявление се отразява върху степента на обществена опасност на конкретното деяние. В процесния случай като смекчаващо обстоятелство се приема липсата на предходни нарушения от страна на дружеството-жалбоподател. Само по себе си обаче това не е достатъчно деянието да бъде квалифицирано като маловажен случай. Липсват данни за настъпили вредни последици, но следва да бъде съобразено и че извършеното нарушение е формално. Основанието за реализиране на административно-наказателната отговорност е самият факт на извършване на деянието, без необходимост от настъпване на някакъв допълнителен вредоносен резултат. Наличието на вредни последици не може да се приеме за типичен резултат за този вид нарушения, за да може тяхното отсъствие в случая значително да понижава степента на обществена опасност на деянието.

Изложеното налага извода, че нарушението в никакъв случай не е такова със

значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Обществените отношения, регулирани с Наредба №Н-32 от 16.12. 2011г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, касаят безопасността на движението по пътищата и са с изключително голяма значимост. Именно поради това предвидената санкция от 1000 лева е в такъв сериозен размер.

Не се установяват и уважителни причини за противоправното бездействие на жалбоподателя.

Всичко това сочи на липса на дисциплина и negliжиране на обществените отношения, охранени с нарушената правна норма.

За извършеното административно нарушение от жалбоподателя- юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл.178а,ал.4,т.1, предл.1 от ЗДвП е предвидена имуществена санкция в размер на 1000 лева. Правилно е определена приложимата санкционна разпоредба, като въззивника е лице, което притежава разрешение по чл.148,ал.2 от ЗДвП- Разрешение №602. Видът и размерът на санкцията са определени от законодателя във фиксиран размер.

В тази връзка наложената с горното наказателно постановление имуществена санкция е правилно определена, като е индивидуализирана в единствения възможен размер. Тя не би могла да бъде изменена по аргумент от чл.27,ал.5 от ЗАНН, който следва да намери съответно приложение спрямо имуществените санкции.

В изпълнение на задължението служебно да следи за наличието на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването на НП, които да опорочават последното и да повлекат неговата отмяна само на това основание, съдът констатира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати такива и същите са довели до засягане правото на защита на нарушителя, а именно:

АНО не е ангажирал никакви доказателства относно това дали представител на наказаното лице е присъствал при извършената проверка на стенда, кога точно е извършена същата(дали евентуално на 08.09.2021г. или по-рано) и кога точно нарушителя е узнал за промяната на обстоятелствата, за да е възникнало за него задължение писмено да уведоми в седемдневен срок

изпълнителния директор на ИА„АА“, чрез ръководителя на съответното регионално звено на ИА„АА“, за настъпилата промяна, касаеща издаденото свидетелство от проверка към проверка №4402-1162/21 от 08.09.2021г. за стенд за измерване спирачните сили на ППС тип BTW8, със сериен номер 0096.

Липсата на посочени доказателства от АНО, върху когото лежи доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства, относно датата на узнаването и дали тя съвпада с датата на извършване на промяната, която да съвпада евентуално с датата на издаденото свидетелство, ведно с недостатъчно ясно отразена фактическа обстановка, води до недоказаност на извършеното нарушение.

С атакуваното НП на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл.178а,ал.4,т.1,предл.1 от ЗДвП. Изпълнителното деяние, съгласно последната е: „не изпрати уведомление“. В случая такова уведомление е изпратено от юридическото лице- въззивник, но извън седемдневния срок, със закъснение от осем дни. Към датата на съставяне на АУАН- 04.10.2021г. не е било на лице нарушение от страна на жалбоподателя, тъй като той вече е изпълнил вмененото му от закона задължение, поради което наложената административна санкция се явява незаконосъобразна и НП следва да бъде отменено.

Административно-наказателното производство е строго формален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно изготвените такива имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание.

Изложените несъответствия с императивни разпоредби на ЗАНН грубо накърняват правото на защита на дружеството-въззивник и се явяват предпоставки за отмяна на обжалваното наказателно постановление и наложената с него санкция.

Посочените нарушения са особено съществени, неотстраними са в съдебната фаза на административно- наказателния процес и сами по себе си представляват абсолютно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

На основание чл.63,ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. Жалбоподателят желае заплащане на сумата 240(двеста и четиридесет) лева адвокатско възнаграждение, удостоверено с вписване в представения договор за правна защита и съдействие от 23.08.2022г., съобразно Тълкувателно решение №6 от 6.11.2013г. на ВКС по тълк.д. №6/ 2012г.. Поради това и с оглед изхода на делото, на основание чл.63,ал.3 от ЗАНН, следва да бъде осъден АНО да заплати на „Б.“ЕООД направените по делото разноски в размер на 240 (двеста и четиридесет) лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвокат.

Предвид изложеното дотук и на основание чл.63,ал.1,пр.ІІІ от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №43-0000089/ 23.03. 2022г., издадено от директора на РД „АА“-Стара Загора, с което на „Б.“ЕООД гр.К. с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.К., ул.,М.“№13, представлявано от Б. Х. Б. с ЕГН *****, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на „Б.“ЕООД гр.К. с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.К., ул.,М.“№13, представлявано от Б. Х. Б. с ЕГН *****, направените по делото разноски в размер на 240(двеста и четиридесет) лева за упълномощаване на негов процесуален представител.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че същото е изготвено, пред Административен съд-Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____